

Naastenliefde

Naasteliefde

Er kwamen steeds meer mensen naar Jezus luisteren. Jezus zei: "Begin een nieuw leven."

"Als iemand iets van je vraagt, geef het hem dan. En niet met een zuur gezicht."

"Als iemand iets nodig heeft, help hem dan. En vertel het niet rond!"

Voor je vrienden ben je natuurlijk aardig. Maar wees ook aardig voor iemand die lelijk tegen je doet. Je moet niet tegen een ander zeggen: "Jij bent stom! Sufferd!"

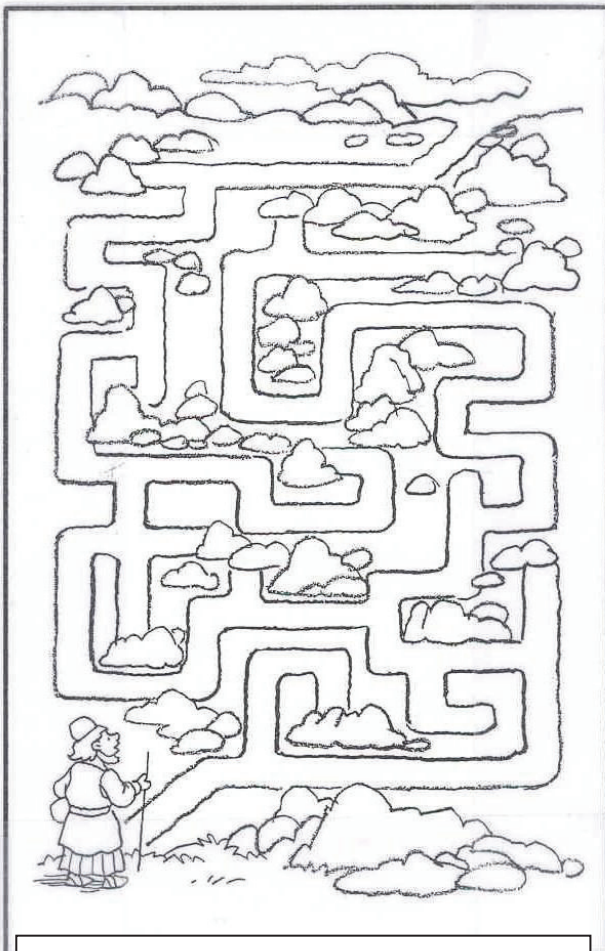
Als je met iemand ruzie hebt, scheldt dan niet. Probeer het weer goed te maken.

Op een keer vraagt iemand aan Jezus: "Wat moet ik doen om later voor altijd bij God in de hemel te zijn?"

"Wat denkt u zelf?" antwoord Jezus hem. "Ik denk dit", zegt de man: "je moet God liefhebben met al wat je hebt en je moet je naasten liefhebben zoals jezelf".

"Heel goed," zegt Jezus. "Maar wie is dat dan, je naaste?" vraagt de man door.

Dan vertelt Jezus hem dit verhaal...

Help de herder de juiste weg langs de rotsen te vinden.

De Samaritaan

(naar Lukas 10, 25-37)

Een man is op reis van Jeruzalem naar Jericho. Onderweg wordt hij overvallen door een bende rovers. Ze slaan hem neer, pakken hem alles af en laten hem halfdood achter.

Toevallig komt er een priester langs. Hij ziet die man wel liggen, maar loopt met een grote boog om hem heen.

Even later komt er weer iemand langs. Het is een leviet, iemand die de priesters helpt bij hun werk in de tempel. Hij ziet de man wel liggen, maar ook hij loopt met een grote boog om hem heen.

Maar dan komt er een vijand aan, een Samaritaan, die op reis is. Hij ziet de man liggen en krijgt medelijden met hem. Hij gaat naar hem toe. Hij doet zelf op zijn wonden en doet er een verband om. Dan tilt hij hem op zijn ezel en brengt hem naar een herberg. Daar blijven ze die nacht.

De Samaritaan zorgt goed voor de man. De volgende morgen geeft hij geld aan de baas van de herberg. "Zorg goed voor de man," zegt hij erbij. "En, als het meer kost, dan betaal ik u dat wel als ik terugkom."

"Dat is het verhaal," zegt Jezus. "En wie, beste vriend, is nu de naaste geweest van de man die overvallen werd?" "Die Samaritaan natuurlijk," antwoordt hij. "Heel goed." zegt Jezus. "Doe dan voortaan net zo als hij."

Mijn week

Dit is mijn week, waarin ik vertel wat voor goede dingen ik heb gedaan en welke mensen ik heb ontmoet.

Zaterdag

Zondag

Maandag

Dinsdag

Woensdag

Donderdag

Vrijdag

Opa van Groeningen

"Zielig hoor", zeggen de mensen uit de Boomstraat, als ze de oude meneer Van Groeningen zien lopen. Het is ook zielig.

Een jaar of wat geleden is z'n vrouw gestorven. Kinderen heeft hij niet en vrienden of bekenden komen de laatste tijd bijna nooit meer. De gordijnen blijven steeds langer 's morgens dicht. "Echt sneu, als je zo moederziel alleen achterblijft", zeggen de mensen, en ze knikken de oude meneer van Groeningen eens extra vriendelijk toe als ze hem tegenkomen. En daar blijft het dan bij.

Tot.. ja, tot er nieuwe mensen in de straat komen wonen. Een gezin met kinderen, pal naast meneer Van Groeningen. "Potdorie", moppert die wanneer hij ervan hoort, "nou is het mooi gedaan met m'n rust". En zodra de verhuswagen er is, staat hij met een zuur gezicht achter de gordijntjes de kinderen te tellen. Twee meisjes, een tweeling zo te zien, van een jaar of zeven, en een jongen, een beetje groter, en -getverderrie- ook nog een hond! "Mama", roepen Annet en Irma, die de nieuwe straat gingen verkennen, "mama, we wonen naast een opa!". "Met witte haren", vertelt Irma, "en met een sigaar". De meeste kinderen vinden een opa en oma heel gewoon, maar Irma, Annet en hun broertje Rob hebben geen oma en ook geen opa meer, en nu komen zij er zomaar naast eentje te wonen!

"Zijn de viltstiften al uitgepakt?" vraagt Annet. "We gaan een tekening voor hem maken", legt Irma uit. Wel een half uur lang zitten zij midden tussen de verhuisboel te tekenen en te kleuren. Het wegbrengen van de tekeningen is vlugger gebeurd. Ze zijn zo terug.

"Wat zei ie?", vraagt Rob. "Nou, dat we het niet hadden moeten doen", zegt Irma. "En dat het zonde was van het papier", zegt Annet. "Hij moet nog aan ons wennen", denkt mama. "Weet je wat? Volgende week, wanneer het huis op orde is, zal ik hem eens op de koffie vragen, of als ik de kans krijg al eerder. Okee?"

Die kans komt twee dagen later al. Bij de post is een soort verjaardagskaart, met van die vette bloemen erop. "Verkeerd bezorgd, denk ik", zegt mama, en ze bekijkt het adres eens goed. "Het is voor die opa van hiernaast", zegt ze. Het was niet de bedoeling, maar toen had ze de rest ook al gezien. "Och Heer", zegt ze, "moet je horen wat hier staat: Beste broer, gefeliciteerd met je vijfenzeventigste verjaardag morgen. Ik kan niet komen omdat ik met vakantie ben. Het is wel vervelend dat je nu geen bezoek krijgt, maar ik kan er niets aan doen. Volgend jaar beter, en de groeten van je zus". "Dus dan komt er helemaal niemand op zijn verjaardag?", roept Irma, en de tranen staan al in haar ogen. "Da's wel hard", zegt Rob. "Daar verzinnen wij wel iets op", zegt mama.

"Maar nu eerst naar school. Annet, stop jij die kaart meteen in opa's brievenbus?".

Die middag vertellen de meisjes in de klas over die oude opa die vijfenzeventig jaar wordt en helemaal niemand op visite krijgt. Alle kinderen vinden dat rot en waardeloos, en de juf bedenkt dat ze met de tekenles allemaal wel een kaart voor hem kunnen maken. Trots vertelt de tweeling thuis wat ze die middag op school gedaan hebben.

"Hé", zegt Rob, "wij ook; wij hebben met handvaardigheid ook allemaal een kaart voor hem gemaakt". "En ik heb met de mensen in de straat gepraat", bekent mama. "Hij krijgt

morgen bloemen, en iemand bakt een appeltaart". "En wij", vragen de meisjes, "maken wij nog iets? Hij is het meest van ons".

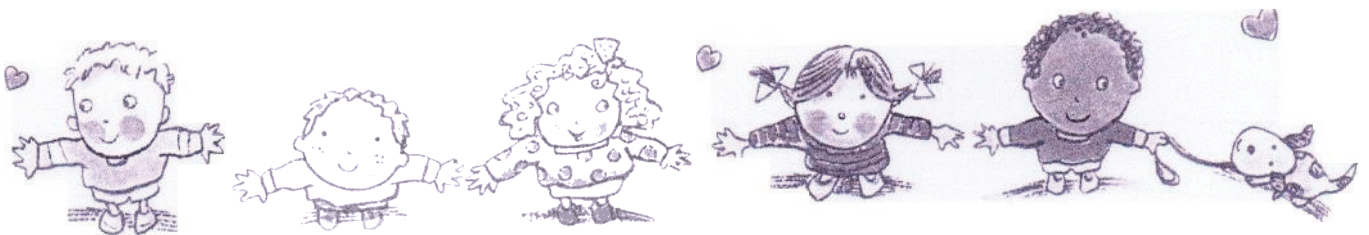
"Ik zaag zo meteen een mezen nestje voor in zijn tuin", zegt Rob. "Maken jullie iets van klei", stelt mama voor. "Ja, een kandelaar!", roept Irma. "En ik een asbak voor zijn stinksigaar!", schreeuwt Annet.

En zo komt het dat de oude meneer Van Groeningen op zijn vijfenzeventigste verjaardag zevenenvijftig verjaardagskaarten op zijn voordeurmat vindt. En dat er een bos bloemen gebracht wordt van de mensen uit de straat. En dat er buurvrouwen op de koffie komen

met zelfgebakken appeltaart. En dat na schooltijd de buurkinderen binnenrollen, met kusjes en cadeautjes, en dat zijn nieuwe buurman belooft zaterdag zijn kapotte tuinhek te repareren.

Die avond, wanneer alle visite weg is, en de verjaardag bijna voorbij, bekijkt opa Van Groeningen voordat hij naar bed gaat nog eens alle cadeautjes en kaarten.

"Tsjongejonge", zegt hij tegen zijn stoel, "je zult het maar meemaken. Eigenlijk zou ik iedereen een kaart moeten terugsturen". En dan schiet hij hardop in de lach, want dan moet hij bijna zestig kaarten kopen! "Da's toch een wonder", zegt hij tegen zijn stoel. "Da's toch een godswonder voor een eenzame oude man".

Naast mij zit
.....
.....

Naast mij op school zit
.....

Mijn burenheten.....
.....

Mijn vriendinnetje woont in
.....

Ik hou van
.....

Naast Hoogkarspel ligt
.....
.....

Mijn naasten

Ik speel graag samen met
.....

Ik vind
.....
.....
lief

Mijn vriendje woont in
.....
.....

Ik help graag
.....
.....

Ik vind
.....
.....
aardig

Ik ga graag op visite bij
.....
.....

.....

.....

.....

